

CRESTINUL & RECREAREA

'Nu putem înainta în experiența creștină până ce nu îndepărtăm tot ceea ce ne desparte de Dumnezeu.' (CT, 267)

Recreerea (sau recrearea) creștină este un subiect foarte important pentru că **modul în care ne petrecem timpul liber are o influență foarte puternică asupra caracterului nostru.** Orice factor care ne influențează și modelează caracterul poate fi decisiv și în ce privește **destinul nostru veșnic.** Studiul de față are menirea să fie un ghid pentru toți cei care doresc să-L urmeze pe Miel, oriunde merge El (Apocalipsa 14:4). Recomandăm un studiu cu rugăciune al acestui subiect. Veți întâlni poate gânduri care vă vor pune serios pe gânduri. Rugăciunea noastră este ca Cel Prea Înalt să vă ofere acea ungere specială a Duhului Sfânt pentru a înțelege lucrurile duhovnicești și pentru a primi puterea de a le practica în viața personală. În aceste timpuri e nevoie ca cei care doresc să umble cu Dumnezeu să dea la o parte orice piedică din cale și să intre pe poarta cea strâmtă. Doar în felul acesta vom putea adresa apelul solemn celor din jur de a ieși din Babilon. **Trebuie să ne asigurăm că noi înșine nu suntem părtași la practici babiloniene, la spiritul Babilonului spiritual.**

Referințe biblice

Gen.2:8,15 'Apoi Domnul Dumnezeu a sădit o grădină în Eden, spre răsărit; și a pus acolo pe omul pe care-l întocmise... **Domnul Dumnezeu a luat pe om și l-a așezat în grădina Edenului, ca s'o lucreze și s'o păzească**' [activitate folositoare]

Gen.6:5 'Domnul a văzut că răutatea omului era mare pe pământ, și că toate întocmirile gândurilor din inima lui erau îndreptate în fiecare zi numai spre rău.'

Ex. 23:2 '**Să nu te iei după mulțime ca să faci rău;** și la judecată să nu mărturisești trecînd de partea celor mulți, ca să abați dreptatea.' [curajul de a fi diferit]

Ex.32:6,7,25,26 'A doua zi, s'au sculat **dis de dimineață,** și au adus arderi de tot și jertfe de mulțămire. Poporul a șezut de a mânca și a băut; apoi **s'au sculat să joace.** Domnul a zis lui Moise: „Scoală și pogoară-te; căci poporul tău, pe care l-ai scos din țara Egiptului, s'a stricat... Moise a văzut că **poporul era fără frîu, căci Aaron îl făcuse să fie fără frîu,** spre batjocura vrăjmașilor săi; s'a așezat la ușa taberii, și a zis: „**Cine este pentru Domnul, să vină la mine!**” Și toți copiii lui Levi s'au strîns la el.' [distracțiile lumești și idolatria]

Lev.18:3,4 '**Să nu faceți ce se face în țara Egiptului** unde ați locuit, și **să nu faceți ce se face în țara Canaanului** unde vă duc Eu: **să nu vă luați după obiceiurile lor. Să împliniți poruncile Mele,** și să țineți legile Mele: să le urmați. Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru.' [cultura locală este cel mai adesea în opoziție cu voia lui Dumnezeu și Cuvântul Său]

Deut. 7:26 '**Să nu aduci nici un lucru urîcios în casa ta,** ca să nu fii nimicit cu desăvîrșire, tu și lucrul acela; să-ți fie groază de el „să-ți fie scîrbă de el, căci este un lucru blestemat.' [să veghem la felul de practici care pătrund în familia noastră]

1 Regi 19:19 'Ilie a plecat de acolo, și a găsit pe **Elisei**, fiul lui Șafat, **arînd**. Înaintea lui erau douăsprezece perechi de boi, și el era cu a douăsprezecea. Ilie s'a apropiat de el, și și-a aruncat mantaua pe el.' [munca utilă a fost parte din pregătirea lui Elisei pentru chemarea de profet și parte a re-creerii lui]

2 Regi 6:1,2 'Fiii proorocilor au zis lui Elisei: „Iată că locul unde locuim noi cu tine este prea strîmt pentru noi. Haidem pînă la Iordan; ca să luăm deacolo fiecare cîteo bîrnă, și **să ne facem acolo un loc de locuit**.” Elisei a răspuns: „Duceți-vă.”' [munca era parte a educației primite în școlile profetilor]

2 Cron. 36:14-16 'Toate căpeteniile preoților și poporul **au înmulțit** și ei **fărădelegile, după toate urîciunile neamurilor**; și au pîngărit Casa Domnului, pe care o sfințise El în Ierusalim. Domnul, Dumnezeuul părinților lor, a dat din vreme trimișilor Săi însărcinarea să-i înștiințeze, căci voia să cruțe pe poporul Său și locașul Său. Dar ei **și-au bătut joc de trimeșii lui Dumnezeu, I-au nesocotit cuvintele**, și au rîs de proorocii Lui, pînă cînd mînia Domnului împotriva poporului Său a ajuns **fără leac**.' [avertizare împotriva ispitei de a copia ceea ce fac cei necredincioși]

Prov. 1:10 'Fiule, dacă niște păcătoși vor să te amăgească, **nu te lăsa cîștigat** de ei!'

Prov. 16:25 '**Multe căi i se par bune omului, dar la urmă duc la moarte**.'

Prov. 19:3 ' **Nebunia omului îi sucește calea, și apoi cîrtește împotriva Domnului** cu inima lui.'

Prov. 19:16 'Cine păzește porunca, își păzește sufletul; **cine nu veghează asupra căii sale, va muri**.'

Eccl. 9:8 '**Hainele să-ți fie albe, în orice vreme, și untdelemnul să nu-ți lipsească** de pe cap.'

Ecl. 11:9 'Bucură-te, tinere, în tinerețea ta, fii cu inima veselă cît ești tînăr, umblă pe căile alese de inima ta și plăcute ochilor tăi; dar să știi că pentru toate acestea te va chema Dumnezeu la judecată.'

Is. 5:20 '**Vai de cei ce numesc răul bine, și binele rău, cari spun că întunecul este lumină, și lumina întunec**, cari dau amărăciunea în loc de dulceață, și dulceața în loc de amărăciune!'

Is. 52:11 '**Plecați, plecați, ieșiți din Babilon! Nu vă atingeți de nimic necurat! Ieșiți din mijlocul lui! Curățiți-vă**, cei ce purtați vasele Domnului!'

Ier. 6:16 'Așa vorbește Domnul: „**Stați în drumuri, uitați-vă, și întrebați cari sînt cărările cele vechi, care este calea cea bună: umblați pe ea**, și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre!” Dar ei răspund: „Nu vrem să umblăm pe ele!”'

Ez. 22:30 '**Caut printre ei un om care să înalțe un zid, și să stea în mijlocul spărturii** înaintea Mea pentru țară, ca să n'o nimicesc; dar nu găsesc niciunul!'

Mt. 5:29,30 '**Dacă** deci ochiul tău cel drept **te face să cazi în păcat, scoate-l și leapădă-l dela tine**; căci este spre folosul tău să piară unul din mădularele tale, și să nu-ți fie aruncat tot trupul în gheenă. Dacă mîna ta cea dreaptă te face să cazi în păcat, taie-o și leapădă-o dela tine; căci este spre folosul tău să piară unul din mădularele tale, și să nu-ți fie aruncat tot trupul în gheenă. .' [the cost of discipleship]

Mt. 7:13,14 '**Intrați pe poarta cea strîmtă**. Căci largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare, și mulți sînt ceice intră pe ea. Dar strîmtă este poarta, **îngustă este calea care duce la viață, și puțini sînt ceice o află**.'

Mt. 7:21 '**Nu orișicine-Mi zice: „Doamne, Doamne!” va intra în Împărăția cerurilor, ci celce face voia Tatălui Meu care este în ceruri**.'

Mt. 13:44 'Împărăția cerurilor se mai aseamănă cu **o comoară ascunsă** într-o țarină. **Omul care o găsește**, o ascunde; și, de bucuria ei, se duce și **vinde tot ce are**, și cumpără țarina aceea.'

Mr. 9:34 'Dar ei tăceau, pentru că pe drum **se certaseră** între ei, ca **să știe cine este cel mai mare.**' [competiție]

Lc. 5:28 'Vameșul **a lăsat totul**, s'a sculat, și **a mers după El.** [Iisus]'

Ioan 8:12 'Isus le-a vorbit din nou, și a zis: „Eu sînt Lumina lumii; **cine Mă urmează pe Mine, nu va umbla în întunec**, ci va avea lumina vieții.” '

Ioan 15:19 ' Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al ei; dar, **pentru că nu sînteți din lume**, și pentru că Eu v'am ales din mijlocul lumii, **de aceea vă urăște lumea.**'

Ioan 17:14 'Le-am dat Cuvîntul Tău; și **lumea i-a urît, pentru că ei nu sînt din lume**, dupăcum Eu nu sînt din lume.'

Fapte 9:36 'În Iope, era o uceniță numită Tabita, nume, care în tîlmăcire se zice Dorca. Ea **facea o mulțime de fapte bune și milostenii.**' [foarte ocupată cu lucruri bune, prin care contribuia și la recrearea altor oameni]

Rom. 6:13 '**Să nu mai dați în stăpînirea păcatului mădulările voastre, ca niște unelte ale nelegiuirii;** ci dați-vă pe voi înșivă lui Dumnezeu, ca vii, din morți cum erați; și dați lui Dumnezeu mădulările voastre, ca pe niște unelte ale neprihănirii.'

Rom. 8:6,7 '**Și umblarea după lucrurile firii pămîntești, este moarte**, pe cînd umblarea după lucrurile Duhului este viață și pace. Fiindcă umblarea după lucrurile firii pămîntești este vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu, căci, ea nu se supune Legii lui Dumnezeu, și nici nu poate să se supună.'

Rom. 8:12,13 'Așa dar, fraților, noi **nu mai datorăm nimic firii pămîntești, ca să trăim după îndemnul ei.** Dacă trăiți după îndemnul ei, veți muri; dar dacă, prin Duhul, faceți să moară faptele trupului, veți trăi.'

Rom. 12:1,2 'Vă îndemn dar, fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfîntă, plăcută lui Dumnezeu: aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească. **Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia**, ci să vă prefaceți, prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvîrșită.'

Rom. 13:12 'Noaptea aproape a trecut, **se apropie ziua. Să ne desbrăcăm dar de faptele întunerecului**, și să ne îmbrăcăm cu armele luminii.'

1 Cor. 2:14 'Dar **omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu**, căci, pentru el, sînt o nebunie; și **nici nu le poate înțelege**, pentru că trebuiesc judecate duhovnicește.'

1 Cor. 10:31 'Deci, fie că mîncăți, fie că beți, fie că faceți altceva: **să faceți totul pentru slava lui Dumnezeu.**'

1 Cor. 12:31 'Umblați dar după darurile cele mai bune. Și vă voi arăta **o cale nespus mai bună.**'

Gal. 5:19-21 'Și faptele firii pămîntești sînt cunoscute, și sînt acestea: preacurvia, curvia, necurăția, desfrînarea, **închinarea la idoli**, vrăjitoria, vrăjbile, **certurile**, zavistiile, **mîniile**, neînțelegerile, desbinările, certurile de partide, **pizmele**, uciderile, bețiile, **îmbuibările**, și alte lucruri asemănătoare cu acestea. Vă spun mai dinainte, cum am mai spus, că cei ce fac astfel de lucruri, nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu.'

Gal. 6:8 '**Cine samăna în firea lui pămîntescă, va secera din firea pămîntescă putrezirea;** dar cine samăna în Duhul, va secera din Duhul viața vecinică.'

Ef. 4:22-24 'cu privire la felul vostru de viață din trecut, **să vă desbrăcați de omul cel vechi care se strică după poftele înșelătoare;** și să vă înnoiți în duhul minții voastre, și să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul.'

Ef. 5:10,11 '**Cercetați ce este plăcut înaintea Domnului, și nu luați deloc parte la lucrările neroditoare ale întunerecului,** ba încă mai de grabă osîndiți-le.'

Fil. 2:5 'Să aveți în voi **gîndul acesta, care era și în Hristos Isus.**' [o filosofie de viață sănătoasă este vitală]

Fil. 4:8 'Încolo, frații mei, **tot ce este adevărat,** tot ce este vrednic de **cinste,** tot ce este **drept,** tot ce este **curat,** tot ce este **vrednic de iubit,** tot ce este **vrednic de primit,** orice **faptă bună,** și **orice laudă, aceea să vă însuflească.**'

2 Tim. 2:22 '**Fugi de poftele tinereții,** și urmărește neprihănirea, credința, dragostea, pacea, împreună cu cei ce cheamă pe Domnul dintr'o inimă curată.'

2 Tim. 4:3 'Căci va veni vremea cînd **oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă;** ci îi vor gîdila urechile să audă lucruri plăcute, și **își vor da învățători după poftele lor.'**

Tit 2:11,12 'Căci harul lui Dumnezeu, care aduce mîntuire pentru toți oamenii, a fost arătat, și ne învață **s'o rupem cu păgînatatea și cu poftele lumești,** și să trăim în veacul de acum cu cumpătate, dreptate și evlavie.'

1 Ioan 2:15 '**Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume.** Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în El.'

1 Ioan 5:21 'Copilașilor, **păziți-vă de idoli.** Amin '

Apoc. 21:8 'Dar cît despre fricoși, **necredincioși,** scîrboși, ucigași, curvari, vrăjitori, **închinătorii la idoli,** și toți mincinoșii, partea lor este în iazul, care arde cu foc și cu pucioasă, adică moartea a doua.'

‘Există o deosebire între **recreație** și **distracție**. *Recreația*, dacă este ceea ce spune numele, recreație, va întări și clădi. Chemându-ne să ne lăsăm deoparte grijile și ocupațiile obișnuite, ea aduce prosepțime minții și trupului, făcându-ne astfel în stare să ne întoarcem cu o nouă putere la lucrul aprig al vieții.

Distracția, pe de altă parte, este căutată de dragul plăcerii și adesea folosită în exces; aceasta ne lipsește de energiile care ne sunt necesare lucrului folositor și astfel se dovedește un *obstacol în calea adevăratului succes în viață*. (AH, 476)

Despărțirea de lume

‘Adevărații urmași ai lui Hristos vor avea de făcut sacrificii. Ei **vor ocoli locurile de distracții lumești,** pentru că acolo nu-L găsesc pe Isus și nici nu întâlnesc o influență care să-i facă mai sfinți și să le sporească creșterea în har. **Ascultarea de Cuvântul lui Dumnezeu îi va face să se îndepărteze de toate aceste lucruri.**’ (CT, 266)

‘Aceia care vor să fie urmași ai adevăratului Dumnezeu **trebuie să renunțe la orice idol...** Tinerii care-L urmează pe Hristos au de purtat un război; ei au de dus **o cruce zilnică, în ieșirea din lume și în imitarea vieții lui Hristos.**’ (CT, 267)

‘Între întrunirile urmașilor lui Hristos pentru recreerea creștină și reuniunile lumești pentru plăceri și distracții va exista un **contrast evident**. În locul rugăciunii și al Numelui lui Hristos, împreună cu lucrurile sfinte, de pe buzele celor din adunările lumești vor fi auzite râsete fără rost și conversații mărunte.’ (CT, 273)

‘Dumnezeul cel veșnic a trasat **linia de demarcație** între sfinți și păcătoși, între convertiți și neconvertiți. Aceste **două categorii** nu se întrepătrund imperceptibil, așa cum o fac culorile curcubeului. Ele sunt la fel de **distincte ca amiaza de miezul nopții**.’ (CT, 277)

Moduri de recreere ce au asigurată binecuvântarea Cerului

a) Cele mai indicate:

☛ Munca și binecuvântările ei.

un mijloc de recreere: ‘Aceia care au obiceiuri sedentare trebuie să se apuce de exercițiu fizic, chiar dacă nu au nevoie să muncească pentru asigurarea traiului. Sănătatea ar trebui să le fie o motivație suficientă pentru împletirea muncii fizice cu cea intelectuală.’ (CT, 236)

parte a educației: ‘Exercițiul fizic a fost evidențiat de Dumnezeu înțelepciunii. În fiecare zi ar trebui să consacram câteva ore educației în domeniul munii cu folos, ce îi va ajuta pe elevi să învețe îndeletnicirile practice ale vieții, esențiale pentru toți tinerii noștri.’ (CT, 230-231)

‘Munca zilnică, sistematică, trebuie să constituie o parte din educația tinerilor chiar în această ultimă perioadă... și vor fi capabili de mai multă muncă intelectuală într-un timp dat decât ar putea fi în stare doar prin studiu.’ (CT, 238)

‘Dacă tinerii n-ar putea primi decât o educație unilaterală, care dintre acestea două este mai importantă, o cunoaștere a științelor, cu toate dezavantajele ei pentru viață și sănătate, sau învățarea practică a unor meserii pentru viață ? Fără ezitare, răspunsul nostru este : aceasta din urmă. Dacă suntem obligați să renunțăm la vreuna dintre ele, aceasta să fie învățătura cărților.’ (CT, 235)

o ocupație demnă: ‘La început, El l-a creat pe om un gentleman; dar deși era bogat în tot ceea ce-i putuse oferi Proprietarul universului, Adam nu avea să lenevească. El n-a fost creat mai înainte de a i se putea oferi de lucru.’ (CT, 222)

apărare de ispite: ‘Prin trudă, ispitele lui Satana pot fi anihilate și întinderea răului stopată. Deși îndeplinită cu neliniște, oboseală și greu , munca este încă o sursă de fericire și dezvoltare și o protecție împotriva ispitei. Rigoarea ei pune o stavilă îngăduinței de sine și promovează hărnicia, puritatea și fermitatea. Astfel, ea devine o parte în marele plan al lui Dumnezeu, de reabilitare a noastră.’ (CT, 223)

călcând pe urmele pașilor Lui: ‘Calea trudei hărăzite locuitorilor pământului poate fi dificilă și obositoare, dar ea este onorată de urmele pașilor Răscumpărătorului, iar cel ce umblă pe acest drum sacru este în siguranță. Prin sfat și exemplu, Isus a înnobilit munca folositoare.’ (CT, 224)

tratarea păcatului leneviei: ‘Există un remediu pentru lenevie, și acesta este considerarea ei drept păcat, care conduce la pierzare, și apucarea de muncă, folosind cu hotărâre și vigoare capacitățile fizice date de Dumnezeu. Singurul remediu pentru o viață nefolositoare și fără valoare este munca hotărâtă, perseverentă....Lenevia și nepăsarea Îl întristează pe Duhul Sfânt, nimicesc adevărata evlavie și duc, de asemenea, la sărăcie.’ (CT, 226)

nevoia auto-educării: ‘La tot pasul, părinții neglijează învățarea și antrenarea copiilor lor în munca folositoare. Tinerii sunt lăsați să crească în necunoașterea măruntelor și necesarelor îndeletniciri. Acei care au fost astfel frustrați trebuie să se trezească și să-și asume singuri îndreptarea situației. Dacă așteaptă să reușească cumva în viață, ei trebuie să găsească o motivație folosirii cu efect a resurselor lor fizice, date de Dumnezeu.’ (CT, 228)

☛ Contemplarea naturii.

‘Există moduri de recreere, benefice atât minții, cât și trupului. O minte luminată, o minte cu discernământ va găsi din abundență mijloace de distracție care sunt nu numai inocente, dar și instructive. Recrearea în aer liber, *contemplarea lucrărilor lui Dumnezeu* în natură, sunt dintre cele mai benefice.’ (CT, 272)

‘Mai multe familii care locuiesc în același oraș, lăsând la o parte ocupațiile care le-au solicitat fizic și mintal, trebuie să se unească și să facă o excursie în natură, pe malul unui lac frumos sau într-o dumbravă minunată, unde peisajul este încântător. Să ia cu ei alimente simple, sănătoase, fructe și cereale

și să întindă masa la umbra unui copac sau sub un colț de cer. Mersul, mișcarea și peisajul vor trezi foamea și se vor bucura de un ospăț pe cre și regii l-ar invidia.’ (CT, 281)

• **Rememorarea providenței, meditănd la slava lumii viitoare, cerești.**

‘N-ar fi bine pentru noi să ne petrecem zilele libere în Domnul, putând să ne îmbogățim în memorie amintirea felului în care El a avut grijă de noi ? Nu ar fi bine să trecem în revistă binecuvântările din trecutul nostru, să ne amintim impresionantele avertizări trimise pentru sufletul nostru, ca să nu-L uităm pe Dumnezeu ?...Să nu vorbim noi despre viitoarea odihnă în Paradisul lui Dumnezeu și despre onoarea și slava care-i așteaptă pe servii lui Iehova ?’ (CT, 279)

• **Întâlniri pentru planuri evanghelistice.**

‘Întâlnirile cu caracter social pot fi folositoare și instructive în cel mai înalt grad atunci când cei ce se adună la un loc au vie în inimă dragostea lui Dumnezeu. Ei se întâlnesc pentru a analiza căi de avansare a lucrării Lui și de a face bine semenilor. Atunci când nimic din ceea ce se spune și se face nu-L întristează pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu., El este un oaspete binevenit la întâlnire, Dumnezeu este onorat și cei care participă vor fi înviorați și revigorați.’ (CT, 275)

• **Lucrare misionară.**

‘Există o mulțime de lucruri necesare, utile, de făcut în lumea noastră, care fac ca distracțiile de dragul plăcerii să fie cu totul inutile...

Este datoria noastră de a căuta întotdeauna să-i călăuzim pe tineri să-și folosească bine mușchii și creierul , ca să poată fi de folos celor din jurul lor, ajutându-i în lucrul lor, alinându-i pe cei în necaz, încurajându-i pe cei descurajați, rostind cuvinte de mângâiere celor fără speranță și abătând mințile studenților de la ceea ce constituie doar distracție și zădărnici, lucruri care adesea îi coboară de la demnitatea de bărbați și femei la rușine și dizgrație. Domnul dorește ca mintea să fie înălțată, căutând mereu canale mai înalte, mai nobile de utilitate.

Aceeași putere de exersare a minții și a mușchilor poate inventa căi și mijloace pentru o categorie cu totul mai înaltă de exercițiu, și anume făcând lucrare misionară, care îi va face împreună lucrători cu Dumnezeu și îi va duca pentru o utilitate mai mare în această viață, în lucrul util, practic, care constituie ramura cea mai importantă în educație...’ (AH, 473)

b) Mai puțin indicate:

• **Exerciții fizice:**

‘Exercițiile de gimnastică ocupă un loc folositor în multe școli, însă, dacă nu sunt supravegheate cu grijă, acestea sunt adesea folosite până la exces. În gimnaziu, mulți copii, din dorința de a-și încerca puterea, și-au produs vătămări pe viață.’ (AH, 464)

• **Distracții, jocuri:**

‘Eu nu condamn jocul simplu cu mingea; însă, chiar și acesta, cât este de simplu, poate fi exagerat.

Mă dau înapoi aproape întotdeauna de la rezultatele aproape sigure ce urmează acestor distracții. Acestea conduc la cheltuieli care ar putea fi folosite pentru a duce lumina adevărului unor suflete care pierd fără Hristos. Distracțiile și cheltuielile pentru satisfacțiile proprii, care conduc pas cu pas la înălțarea eului, și instruirea în aceste jocuri pentru plăcere dau naștere la o dragoste și pasiune pentru aceste lucruri care nu sunt favorabile desăvârșirii unui caracter creștin.

Felul în care au fost folosite la colegiu nu poartă pecetea cerului. Ele nu fortifică intelectul. Nu rafinează și nu conduc la curăție de caracter. Ele ne conduc spre obiceiuri și practici lumești, iar cei care le practică devin atât de absorbiți și înnebuniți după ele, încât ei sunt înregistrați în ceruri ca iubitori mai mult de plăceri decât de Dumnezeu. În loc ca intelectul să fie fortificat pentru a-și putea face mai bine lucrul, ca studenții să-și poată aduce mai bine la îndeplinire datoriile de creștini, practicarea acestor jocuri le umple creierul cu gânduri care le distrag mintea de la studii...

Au ca țintă aceste jocuri numai slava lui Dumnezeu ? Eu știu că nu. Dumnezeu este pierdut din vedere. În timpul de probă, ființele inteligente înlocuiesc ceea ce ar trebui să le constituie ocupația-căci au voia lui Dumnezeu descoperită în acest sens-cu psculații și invenții ale omului care îl are pe Satana de partea sa, insuflându-i spiritul său... Domnul Dumnezeu cerurilor protestează împotriva pasiunii aprinse pentru aceste jocuri care sunt atât de ademenitoare.’ (AH, 464-465)

‘Cel mai mare beneficiu din exercițiul fizic nu se obține când acesta e luat ca un joc sau ca un simplu antrenament. Există un oarecare beneficiu datorat ieșirii în aer liber și, de asemenea, exersării mușchilor. Dar, mai bine, aceeași energie trebuie să fie alocată realizării unei munci utile și beneficiul va fi mai mare. Va exista un sentiment de satisfacție, pentru că acest gen de exercițiu aduce cu sine și un

sentiment al utilității și aprecierea conștiinței pentru o îndatorire bine îndeplinită... *Joaca* nu este esențială. Dedicarea capacităților fizice amuzamentului nu este cea mai favorabilă dezvoltării unei minți bine echilibrate. Dacă timpul petrecut în exercițiu fizic care, pas cu pas, duce la excese, ar fi folosit în lucrarea potrivită cu instrucțiunile lui Hristos, atunci binecuvântarea lui Dumnezeu ar plana asupra lucrătorului...Nu reușesc să găesc nici un moment în viața lui Hristos, în care El să fi dedicat timp *jocului și amuzamentului*. El era Marele educator al vieții prezente și viitoare și totuși n-am putut să găesc nici o secvență în care să-i fi învățat pe ucenici să se angajeze în *jocuri*, pentru a face exercițiu fizic.’ (CT, 251)

‘Dacă în școlile noastre pământul ar fi mai bine cultivat, dacă clădirile ar fi mai atent îngrijite de către elevi, pasiunea pentru *sporturi și distracții* care produc atâtea neplăceri în activitatea pedagogică ar dispărea.’ (CT, 254)

‘Elevii trebuie să facă mișcare fizică în mod viguros. Puține rele sunt mai înspăimântătoare decât indolența și nepăsarea. Cu toate acestea, orientarea majorității *sporturilor atletice* constituie un subiect ce îi preocupă pe aceia care au pe inimă bunăstarea copiilor și tinerilor. Profesorii sunt îngrijorați datorită influenței pe care o au aceste sporturi atât asupra programului elevului în școală, cât și asupra consecințelor acestora pentru viața lui de mai târziu. *Jocurile care ocupă atât de mult timp distrag mintea de la studiu*. Ele nu sunt de folos pentru pregătirea tinerilor pentru lucrul practic serios în viață. Influența acestora nu conduce către rafinament, generozitate sau adevărata bărbăție.’ (AH, 465)

Moduri incompatibile cu viața nouă, trăită spre slava lui Hristos

• *Înotând contra curentului:*

‘S-ar putea să nu vedeți un pericol real în a face primul pas în privința căutării de plăceri și a neseriozității și să gândiți că, atunci când doriți să schimbați cursul pe care ați apucat, vă va fi așa de ușor să faceți ceea ce este bine, cum v-a fost atunci când ați cedat spre a face ceea ce este rău. Însă acest lucru este o greșeală. Prin alegerea unor tovarășii rele, mulți au fost conduși pas cu pas pe cărarea neascultării și destrăbălării, lucru care odinioară li se părea că este imposibil să se întâmple.

Dacă aparțineți cu adevărat lui Hristos, veți avea ocazii să dați mărturie în favoarea Lui. Veți fi invitați să frecvențați locuri de distracție și apoi va fi ceea ce va constitui ocazia de a da mărturie pentru Domnul. Dacă Îi sunteți credincioși lui Hristos, atunci nu veți încerca să formulați scuze pentru că nu veți participa, ci veți afirma cu claritate și modestie că sunteți copii ai lui Dumnezeu și că principiile voastre nu vă permit să vă aflați într-un loc, în care nici măcar pentru o ocazie să nu puteți cere prezența Domnului. (AH, 482-483)

• *Purtați de valul lumescului:*

‘Satana și-a înmulțit capcanele; și preținși creștini, *superficiali în caracter și experiență religioasă*, sunt folosiți de ispititor ca *momeală*. Aceștia sunt întotdeauna gata pentru reuniuni de plăcere sau pentru petreceri, iar influența lor îi atrage și pe alții. Tineri și tinere care încearcă să fie creștini biblici, sunt convinși să participe la petrecere și sunt antrenați în ea. Ei *nu consultă în rugăciune standardul divin*, pentru a afla ce a spus Hristos în legătură cu roada ce trebuie adusă de pomul creștin. Ei *nu-și dau seama* că aceste distracții sunt adevărate banchete ale lui Satana, pregătite să împiedice sufletele să răspundă invitației la masa de la Nunta Mielului și să primească haina cea albă de nuntă, a caracterului, care este neprihănirea lui Hristos. Ei devin *confuzi* față de ceea ce trebuie să facă în calitate de creștini. *Nedorind să fie considerați aparte*, ei înclină în mod natural să urmeze exemplul celorlalți și astfel ajung sub influența celor care niciodată n-au simțit în inimă sau în minte atingerea divină...’ (CT, 277)

‘Sentimentul general este acela că munca fizică este degradantă, în vreme ce oamenii se extenuază la *cricket¹, baseball² sau box*, fără să considere acestea ca fiind *ceva degradant*. Satana se bucură când îi vede pe oameni consumându-și forțele fizice și mintale în ceva ce nu educă, nu este folositor și nu-i pregătește să fie o binecuvântare pentru cei care au nevoie de ajutorul lor.’ (CT, 223)

¹ Joc pe iarbă cu croșe și o minge, între două echipe cu 11 jucători. Fiecare membru dintr-o echipă încearcă să adune puncte lovind mingile aruncate spre el de către adversari. (*Oxford Advanced Learner's Dictionary*)

² Se joacă cu o minge și cu o croșă, între două echipe de 9 jucători. Fiecare jucător încearcă să lovească mingea și apoi aleargă pentru a face înconjurul terenului înainte ca mingea să se întoarcă. (*Oxford Advanced Learner's Dictionary*)

‘*Jocul de cărți* trebuie interzis. Asocierile și tendințele lui sunt periculoase... *Nu este nimic folositor sufletului și trupului* în această distracție. Nu este nimic care să revigoreze intelectul, nimic de reținut pentru un viitor folos...’ (CT, 271)

‘...sunt distracții, precum *dansul, jocul de cărți, șahul, tablele* etc., cu care nu putem fi de acord, pentru că *cerul le condamnă*. Aceste distracții deschid ușa spre răul cel mare. Ele nu sunt benefice, dar au o influență excitantă, provocând în unele minți pasiune pentru acele activități ce conduc la jocurile de noroc și la pierdere. Toate acestea trebuie condamnate de creștini și înlocuite cu ceva complet nedăunător.’ (CT, 281)

‘În multe familii de credincioși, dansul și jocul de cărți au ajuns distracții de salon. Se susține că acestea sunt distracții de casă, liniștite, de care cei tineri se pot bucura sub ochiul părintesc. Însă prin acestea se cultivă plăcerea nestăpânită, și ceea ce se consideră nevătămător acasă va ajunge să nu mai fie socotit ca primejdios nici în afara casei. Totuși, din aceste distracții nu se obține nimic bun. Ele nu dau vigoare trupului și nici odihnă minții. Ele nu inspiră sentimente virtuozitate sau sfinte. Dimpotrivă, ele distrug gusturile pentru gânduri serioase sau servicii religioase. Este adevărat că este o mare deosebire între petrecerile selecte ale claselor înalte și întrunirile degradate, dezordonate, cu dans josnic, din diferite case. Totuși, și unele, și altele constituie pași pe calea destrăbălării.’ (AH, 480-481)

‘Printre cele mai periculoase locuri de distracții este *teatrul*³. În loc să fie o școală a moralității și a virtuții, după cum se pretinde în repetate rânduri, el este chiar focarul imoralității. Obiceiuri vicioase și înclinații păcătoase sunt întărite și încetățenite prin teatru. Cântece ușurate, gesturi, expresii și atitudini lascive depravează în mod obișnuit imaginea și coboară moralul. Orice tânăr care frecventează în mod obișnuit astfel de spectacole va fi corupt. Nu există în țara noastră o mai puternică influență care să otrăvească imaginea, care să distrugă impresiile sfinte și care să tocească gustul pentru plăcerile liniștite și sobre ale vieții, ca spectacolele de teatru... Singura cale sigură este aceea a evitării *teatrului, circului*, și a oricărui loc îndoielnic de amuzament.’ (CT, 271)

‘Prin *dramă*, el [satana] a lucrat timp de secole pentru a trezi pasiunea și a ridica în slăvi viciul. *Opera*-cu etalarea fascinantă și muzica tulburătoare, mascaradă, dans, joc de cărți-este folosită de Satana pentru a dărâma barierele principiului și a deschide ușa îngăduinței senzuale.’ (AH, 479)

‘Dar au avut loc un fel de reuniuni de plăcere, având cu totul altfel de caracter, întâlniri de plăcere, care au însemnat o dezonoare pentru instituțiile și pentru biserica noastră. Ele au încurajat mândria vestimentară, satisfacerea sinelui, ilaritatea și conversația ușoară. Satana este întreținut ca un oaspete de seamă și îi acaparează pe cei ce patronează astfel de reuniuni.

Mi-a fost prezentată o imagine a unei asemenea reuniuni, în care s-au întâlnit dintre cei care pretind a crede adevărul. Cineva cânta la un instrument muzical, iar cântecele care se auzeau îi făceau pe îngerii veghetori să lăcrimeze. Era veselie, erau râsete, entuziasm din abundență și însuflețire. Dar veselia era o veselie cum numai Satana știe să creeze...

Mersul conversației evidențiază comoara din inimă. Discuția ieftină, banală, cuvintele ușoare, spiritele proaste, făcute pentru a stârni râsul sunt *bunurile lui Satana* și toți care se dedau la astfel de discuții îi fac jocul.’ (CT, 276)

‘Creștinul adevărat nu va dori să meargă în nici un loc de distracție sau să se angajeze în vreo distracție asupra căreia nu poate cere binecuvântarea lui Dumnezeu. El nu va fi găsit la teatru, în *sala de biliard sau de popice*. El nu va participa la *valsuri* și nu-și va îngădui vreo altă plăcere ademenitoare, care îl va izgoni pe Domnul Hristos din minte.’ (AH, 479)

‘Fiți treji și vegheați (**nu jucând fotbal** sau învățând **jocuri îndoielnice**, care ar trebui să facă pe orice creștin să roșească de rușine); "fiți treji și vegheați. Pentru că potrivnicul vostru, **diavolul**, dă târcoale ca un leu care răcnește și caută pe cine să înghită". Da, **el se află pe terenul vostru de joc** și privește la distracțiile voastre, capturând orice suflet care nu este în gardă, semănându-și sămânța în mintea omului și stăpânindu-i mintea. De dragul lui Hristos, puneți capăt lucrurilor care se petrec la Colegiul din Battle Creek și gândiți-vă ce influență au aceste distracții asupra inimii, caracterului și principiilor, distracții copiate după modelul altor școli. **Ați progresat cu pași repezi pe căile neamurilor, și nu după exemplul lui Isus Hristos.**” FE 226

‘Câtă putere se irosește în jocurile voastre de **fotbal** și în celelalte invenții ale voastre, asemănătoare cu cele ale neamurilor - exerciții care nu aduc nici o binecuvântare nimănui! Puneți aceleași

³ Date fiind asemănările cu multe dintre emisiunile ce sunt urmărite la televizor, avertizările date în legătură cu teatrul sunt aplicabile și pentru micul ecran.

puteri la lucru pentru a face ceva folositor și raportul care se va scrie va putea întâmpina ziua cea mare a lui Dumnezeu.

Tot ce se face stimulat de datoria sfântă a creștinismului, pentru că voi sunteți ispravnicii cărora li s-au încredințat talanți ca să fiți o binecuvântare atât pentru voi, cât și pentru alții, vă va da o satisfacție deosebită, căci totul este făcut pentru slava lui Dumnezeu. Nu se poate găsi vreo clipă în viața lui Hristos pe care El să o fi dedicat jocului sau distracției. El este marele Învățător atât pentru viața prezentă, cât și pentru cea viitoare. **Nu am putut găsi nici măcar o clipă în care să-și fi învățat ucenicii să se angajeze în jocuri de fotbal sau jocuri pugilistice, ca mișcare fizică pentru corp** sau în reprezentări teatrale; și Domnul Hristos este modelul nostru în toate lucrurile. Domnul Hristos, Mântuitorul lumii, i-a dat fiecărui om o lucrare de făcut și îi cere să se "preocupe de aceasta până va veni El". FE 230

"Cât de mulți sunt cei care, binecuvântați cu inteligență și rațiune, pe care ar trebui să le folosească spre slava lui Dumnezeu, își degradează voit sufletul și trupul! Viața lor este o continuă partidă de supraexcitare. Meciuri de crichet și **fotbal**, curse de cai le absorb toată atenția." Te 143

'*Nu recomand* acele reuniuni de plăcere, în care tinerii se întâlnesc pentru simplul amuzament, pentru a se angaja în conversații ieftine, fără sens, și în care se aud râsete zgomotoase. Nu recomand acel gen de întâlniri, în care demnitatea este lăsată deoparte, iar *atmosfera este una a slăbiciunii și a prostiei.*' (CT, 280)

O solie de avertizare pentru Școala Avondale, din Australia, scrisă în anul 1900: '...În noaptea care a urmat, am revăzut cele întâmplate în timpul după-amiezii. Imaginea era clară înaintea ochilor mei și am primit o solie pentru directorul și profesorii școlii.

Mi s-a arătat că, prin jocurile desfășurate în acea după-amiază în școală, vrăjmașul câștigase o victorie și că profesorii fuseseră cântăriți și găsiți ușori....Prin îngăduința lor, ei L-au întristat pe Duhul lui Dumnezeu. Elevii au fost încurajați într-o activitate ale căror efecte nu puteau fi ușor șterse. Calea distracțiilor nu are capăt și orice pas făcut pe ea este un pas pe care Isus nu l-a făcut niciodată...

Miercuri dimineața, când le-am spus elevilor și celorlalți care se adunaseră cuvintele pe care Domnul mi le dăduse să le transmit, nu cunoșteam programul din după-amiaza acelei zile, pentru că nu primisem nici o informație. Cum au putut cei din conducerea școlii să armonizeze ceea ce le spusese cu activitățile care au urmat, activități cu un caracter ce făcea fără efect învățătura pe care tocmai o primiserăm de la Dumnezeu?...Această solie pune înaintea elevilor sarcini înalte. A șterge, prin distracțiile ce au urmat, bunele impresii ale soliei lui Dumnezeu însemna, practic, a spune: "*O, Doamne, nu dorim calea Ta. Vrem calea noastră, vrem să urmăm înțelepciunea noastră.*"

Noaptea mi-a fost arătat din nou ceea ce se desfășurase pe terenurile școlii. Mi-a fost prezentată o imagine în care elevii jucaseră **tenis și cricket**. Apoi, mi s-a dat o solie cu privire la caracterul acestor distracții, ele fiindu-mi prezentate ca un *gen de idolatrie, ca idoli neamurilor*.

Pe teren nu se aflau numai spectatorii vizibili. Satana și îngerii lui erau și ei acolo. De asemenea, și îngerii lui Dumnezeu, care slujesc celor ce trebuie să fie moștenitori ai mântuirii, erau prezenți acolo nu pentru a aproba, ci pentru a dezaproba cele ce se petreceau. Ei erau rușinați de faptul că asemenea manifestări erau activitatea unor preținși copii ai lui Dumnezeu...

Auzind un glas, m-am întors să văd cine îmi vorbea. Atunci, demn și solemn, **Cineva mi-a spus:** "Este aceasta sărbătoarea aniversării școlii? Este aceasta jertfa de mulțumire pe care o oferiți lui Dumnezeu pentru binecuvântările pe care vi le-a dat? Lumea ar putea oferi la fel de bine o astfel de jertfă, cu această ocazie aniversară..."

Întorcându-Se către profesori, El mi-a spus: "Ați făcut o greșală ale cărei efecte vor fi greu de șters. Domnul Dumnezeu Israelului nu este slăvit în această școală. *Dacă ar îngădui ca acum viața voastră să se încheie, mulți ar fi pierduți, despărțiți veșnic de Dumnezeu și de cei drești...*"

Efortul redobândirii a ceea ce s-a pierdut prin manifestările din acea după-amiază *i-a costat multă muncă pe profesori*. Ei au fost greu puși la încercare. La elevi, s-a văzut o dorință de mai multă distracție și mai puțină considerație pentru învățătura din Cuvântul lui Dumnezeu. Domnul cerului era astfel dezonorat, iar îngăduința față de dorințele inimii firești după păcat și plăceri era educația primită.' (CT, 283-286)

"Mintea astfel formată, pentru a se bucura de munca fizică în viața practică, se dezvoltă și, prin cultură și instruire, printr-o bună disciplină în vederea utilității practice, dobândește o cunoaștere esențială, pentru a fi un ajutor și o binecuvântare atât pentru sine, cât și pentru semenii. Fiecare student să ia seama și să fie capabil să spună: eu studiez, eu lucrez pentru veșnicie. Ei pot învăța să aibă răbdare, să

fie harnici și consecvenți, unindu-și eforturile fizice cu cele mintale. **Câtă putere se irosește în jocurile voastre de fotbal și în celelalte invenții ale voastre, asemănătoare cu cele ale neamurilor** - exerciții care **nu aduc nici o binecuvântare nimănui!** Puneți aceleași puteri la lucru pentru a face ceva folositor și raportul care se va scrie va putea întâmpina ziua cea mare a lui Dumnezeu.

Tot ce se face stimulat de datoria sfântă a creștinismului, pentru că voi sunteți ispravnicii cărora li s-au încredințat talanți ca să fiți o binecuvântare atât pentru voi, cât și pentru alții, vă va da o satisfacție deosebită, căci totul este făcut pentru slava lui Dumnezeu. Nu se poate găsi vreo clipă în viața lui Hristos pe care El să o fi dedicat jocului sau distracției. El este marele Învățător atât pentru viața prezentă, cât și pentru cea viitoare. Nu am putut găsi nici măcar o clipă în care să-Și fi învățat ucenicii să se angajeze în jocuri de fotbal sau jocuri pugilistice, ca mișcare fizică pentru corp sau în reprezentări teatrale; și Domnul Hristos este modelul nostru în toate lucrurile. Domnul Hristos, Mântuitorul lumii, i-a dat fiecărui om o lucrare de făcut și îi cere să se "preocupe de aceasta până va veni El". FE 230

"Cât de mulți sunt cei care, binecuvântați cu inteligență și rațiune, pe care ar trebui să le folosească spre slava lui Dumnezeu, își degradează voit sufletul și trupul! Viața lor este o continuă partidă de supraexcitare. **Meciuri de crichet și fotbal, curse de cai** le absorb toată atenția." Te 143

"Unele dintre cele mai populare distracții, cum ar fi **fotbalul și boxul**, au devenit școli ale brutalității. Ele dezvoltă aceleași trăsături pe care le dezvoltau jocurile din Roma antică. Dorința fierbinte de a domina, mândria pentru forța brută, nesocotirea cu nepăsare a vieții exercită asupra tinerilor o înfricoșătoare putere care subminează moralitatea." Ed 211

Principii călăuzitoare pentru alegerea unui mod de recreere

În vremurile de demult, când oamenii erau călăuziți de Dumnezeu, viața era simplă. Ei locuiau aproape de inima naturii. Copiii munceau împreună cu părinții lor și studiau tainele comorii naturii. Și acolo, în liniștea câmpului și a pădurii ei, cugetau la acele adevăruri mărețe, transmise ca o moștenire sacră din generație în generație. O astfel de instruire a produs *oameni puternici.*

În veacul acesta, viața a devenit artificială, iar oamenii au degenerat. Dacă ne-am putea întoarce cu totul la obiceiurile simple ale celor vremuri, noi am putea învăța din ele lecții care să facă din momentele noastre de recreere ceea ce însuși numele implică-momente în care cu adevărat clădim atât pentru trup, cât și pentru minte și suflet.' (AH, 466)

'Orice tânăr trebuie să se întrebe: "Ce influență vor avea aceste distracții asupra sănătății mele fizice, mintale și spirituale? Va ajunge cumva mintea mea să-L uite pe Dumnezeu? Voi înceta să am dinainte slava Sa?"' (CT, 271)

'Alte sporturi, deși nu sunt la fel de brutale [asemeni fotbalului și boxului] și sunt mai puțin condamnabile, *nu sunt recomandabile datorită excesului în care sunt practicate.* Ele stimulează iubirea de plăcere și senzații tari, ajungându-se să se nutrească *dezgust pentru munca utilă* și predispoziția de a evita datoriile și responsabilitățile practice ale vieții. Ele *tind să distrugă plăcerea pentru realitățile vieții și bucuriile liniștite* ale acesteia. În acest fel, se deschide ușa către destrăbălare și neleguire, cu toate urmările lor teribile.' (AH, 465-466)

'În locul activităților recreative, care doar distrează, trebuie găsite acțiuni din care să rezulte ceva bun. Copiii sunt trimiși la școlile noastre pentru a primi o educație care să-i califice pentru a merge ca lucrători pentru cauza lui Dumnezeu. *Satana vrea să-i facă să creadă* că distracțiile sunt necesare pentru sănătatea fizică. Domnul, însă, a declarat că *o cale mai bună* pentru ei este aceea de a face mișcare, muncind fizic și lăsând ca *activitățile folositoare să ia locul plăcerilor egoiste.*' (CT, 287)

'*Schimbarea lucrului fizic*, care a tensionat prea mult puterile, poate fi foarte necesară pentru un timp, pentru ca ei să se poată apuca din nou de lucru, depunând efort în continuare cu mai mare succes. Însă în ceea ce privește puterea fizică, cu cele mai bune rezultate, s-ar putea ca să nu le fie necesară odihna deplină. Ei nu ar trebui, nici chiar atunci când sunt obosiți după un anumit fel de lucru, să risipească *momente prețioase.* Atunci ei pot căuta să facă ceva ce nu este prea istovitor, dar care să fie o binecuvântare pentru mama și surorile lor. Ușurându-le grijile, luând asupra lor cele mai dure poveri pe care acestea le au de dus, ei pot descoperi acea distracție [recreere] care izvorăște din principiu și care le va aduce adevărata fericire și astfel timpul lor nu va fi irosit pe nimicuri sau îngăduință de sine. *Timpul*

lor poate fi folosit întotdeauna în mod util și ei pot fi reînviați mereu printr-o varietate a acestuia, iar prin răscumpărarea timpului, *fiecare moment va fi bine întrebuințat pentru cineva.*

Mulți susțin că este necesar pentru sănătatea fizică să-și îngăduie să se distreze în mod egoist. Este adevărat că este nevoie de schimbare pentru o bună dezvoltare a corpului, deoarece mintea și trupul sunt înviorate și întărite prin schimbare; însă acest obiectiv nu este atins prin îngăduirea distracției lor nesăbuite și neglijarea datoriilor zilnice pe care tinerii le au de făcut.’ (AH, 471-472)

‘În vreme ce căutăm să ne împrăștiăm spiritul și să ne înviorăm trupul, Dumnezeu ne cere să ne folosim toate capacitățile în toate momentele, pentru *cele mai bune scopuri*. Putem și trebuie să ne organizăm astfel recreațiile, încât să fim mai buni pentru o mai bună împlinire a datoriilor ce ne revin și pentru ca influența noastră să fie mai benefică pentru cei cu care venim în contact. Ne putem întoarce de la asemenea ocazii la casele noastre cu mintea și trupul refăcute și pregătiți să ne angajăm din nou în activitate cu mai mult curaj și cu o speranță mai bună... Ideea este să avem în general un timp de calitate. Întrunirile noastre trebuie să fie astfel *organizate*, iar noi să ne purtăm astfel încât, atunci când ne întoarcem acasă, să putem avea *conștiința curată* față de Dumnezeu și față de oameni. Să avem conștiința că nu am rănit în nici un fel pe nimeni și nici nu am avut vreo influență dăunătoare asupra cuiva.’ (CT, 273)

‘Dar orice distracție care vă ia posibilitatea de a vă ruga în taină, de a vă închina sau de a merge la biserică nu este sigură, ci periculoasă.’ (CT, 274)

‘Creștinii au la dispoziție multe surse ale fericirii și *pot spune precis* care plăceri sunt corecte și îngăduite. Ei se pot bucura de recreații care nu rătăcesc mintea sau înjosesc sufletul, care nu dezamăgesc, nu influențează spre distrugerea respectului de sine și nu barează calea spre utilitate.’ (CT, 278)

Ani de-a rândul s-a știut că sporturile competitive clădesc caracterul. Dar oare o fac? Într-un studiu făcut între 1600 de tineri liceeni implicați în diverse sporturi s-au constatat următoarele:

- creșterea agresiunii;
- creșterea iritabilității;
- scăderea onestității;
- descreșterea autocontrolului;
- descreșterea independenței.

În acest studiu ei au descoperit o ușoară creștere a autoaprecierii. Totuși trebuie să ne întrebăm: autoaprecierea în înțelesul lumii este cu adevărat ziditoare de caracter? De exemplu, dacă am o creștere a autoaprecierii pentru că sunt cel mai bun jucător de fotbal din echipă este aceasta sănătoasă sau nesănătoasă? Este sănătos să mă subapreciez dacă eu sunt cel mai slab jucător din echipă?

Problema concepției lumii despre autoapreciere este aceea că este bazată pe comparația ta cu ceilalți. Această atitudine nesănătoasă produce un comportament [/o stare de spirit] necreștin[ă] cum ar fi: mândria, egocentrismul, gelozia, invidia și violența.

Cu siguranță că atenția noastră n-ar trebui îndreptată asupra noastră ci asupra lui Hristos. Nu trebuie să ne privim ca fiind mai buni decât alții, ci trebuie să-i apreciem pe ceilalți ca fiind mai buni decât noi. Filipeni 2:3

Într-un alt studiu s-a descoperit că atleții tind să fie mai puțin amabili decât ceilalți oameni. Prin definiție fair-play-ul este abilitatea de a accepta înfrângerea fără plângeri și de a accepta victoria fără prea mult zgomot. Este o atitudine care tratează pe toți adversarii voștri cu cinste și amabilitate. Totuși, cu cât este mai mare nivelul competițional, jucătorul devine tot mai puțin generos.

Recreație care este re-creare. Recrearea se referă la activități care nescot din obișnuitul vieții cotidiene. Dar mai mult decât atât, avem nevoie de acele activități care ne îndreaptă în sus, spre Creatorul nostru pentru re-creare. Aceste activități se pot împărți în patru categorii:

- activități spirituale(studiu, rugăciune, cântări etc);
- activități fizice (necompetitive:plimbare, ciclism, înot, grădinărit etc, orientate și spre ajutarea altora);
- activități familiale și sociale (legarea de prietenii, diferite activități realizate împreună, colportaj etc);
- activități educaționale

-dezvoltarea de abilități pentru gospodărie, muzică, comerț, administrarea bunurilor, talentelor, a timpului;
-învățare despre natură, corpul omenesc etc

Bibliografie selectivă

Ellen White, *Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi (CT)*
Solii către tineret (MYP)
Căminul Adventist (AH)
Principii fundamentale ale educației creștine (FE)

... și alte gânduri despre recreere

George Knight , *Filosofia educației creștine*, CARD, București, 1995

În general, se crede că recrearea este o problemă personală și că perioadele de timp liber sunt ocazii când putem scăpa de problemele serioase ale vieții. De fapt, recrearea nu este o perioadă de evadare de la rigorile viețuirii creștine responsabile, ci este un aspect crucial al isprăvniciei față de Creatorul nostru.

Una dintre concepțiile greșite cu privire la recreare este ideea că ea este o evadare din realitate și de la activități folositoare. Această idee greșită se bazează pe confuzia frecventă care se face între recreare și amuzament (distracție).

Ellen White folosește termenii 'recreare' și 'amuzament' în concordanță cu dicționarul Webster. 'A te recrea' înseamnă acolo 'a reface, a reîmprospăta, a crea din nou...a pune prospețime în ceva; a împrospăta mintea și trupul'. 'A te amuza', pe de altă parte, înseamnă doar a te distra.

'Recrearea', afirmă Arthur Spalding, 'trebuie deosebită de amuzament, deși ea cuprinde aspecte de amuzament.' Atunci când activitățile așa-zise recreative au ca singur scop distracția, amuzamentul, ele tind să degenereze în trivialitate și uneori în imoralitate. În astfel de cazuri, scrie Spalding, distracția vine în opoziție cu recrearea, iar recrearea se transformă în activitate distructivă.'

Lucrul și joaca nu se opun unul altuia. Lucrul poate avea elemente de joc în el și viceversa. Săpatul în grădină este în general considerat muncă, dar atunci când cineva vine de la birou după o zi grea de lucru intelectual, săpatul în grădină poate fi considerat o recreare și o joacă.

O consecință nefericită a falsei dihotomii dintre muncă și joc a fost apariția unei 'atitudini de neplăcere față de lucrul folositor, tendința de a evita datoriile și responsabilitățile practice' și lipsa 'aprecierii realităților serioase ale vieții și a plăcerilor ei liniștite' (Ed., 210, 211). În era industrială s-a dezvoltat o mișcare care a transformat activitățile re-creative în distracții fără nici un scop. Această mișcare a sprijinit și a stimulat apariția industriei de distracții și sport comercial. Nu numai că a dus la o atitudine escapistă, dar a prezentat un set de valori adeseori în directă contradicție cu principiile creștine.

Recrearea nu iese din domeniul vieții creștine. Reflecție și acțiune responsabilă în legătură cu recrearea sunt la fel de importante ca și în legătură cu celelalte aspecte ale vieții. Creștinul nu ajunge

niciodată să spună: 'Mi-am îndeplinit cota de creștinism pentru săptămâna aceasta, acum mă pot relaxa și să fiu eu însumi.'

Nu trebuie să uităm niciodată că fiecare dintre noi se află în mijlocul unei mari controverse și că activitățile pot fi fie recreative și restaurative în impactul lor asupra noastră, fie diversioniste și distructive.

Întrebarea pe care trebuie să și-o pună creștinul nu este : 'Am voie să fac acest lucru și totuși să fiu creștin?' În spatele unor astfel de întrebări se află atitudinea legalistă care este mai interesată de plăcerea imediată decât de efectul maxim în ce privește slava lui Dumnezeu și îmbunătățirea vieții. Creștinul s-ar putea întreba mai bine: 'Care este efectul acestei activități asupra caracterului creștin ? Va conduce ea pe participanții la ea să fie mai darnici, mai politicoși, mai gata să ajute, mai generoși cu ceilalți, sau îi va determina să fie mai egocentriști și mai certăreți ? Va conduce la o relație mai bună cu Dumnezeu, cu semenii, cu sinele și cu mediul înconjurător, sau va duce la o deteriorare a acestor relații ? Creștinul va fi interesat de glorificarea maximă a lui Dumnezeu prin viața sa.

Competiția și recrearea. În esența ei, competiția se sprijină pe dorința după supremație-a fi primul, a fi cel mai bun, cel mai...etc. Aceasta este, de fapt, boala care stă la baza păcatului. Înălțarea de sine a dus la căderea Satanei (Is. 14:12-14) și la căderea Evei (Gen.3:1-7), și tot ea a oferit motiv de ceartă pentru ucenici-cine să fie cel mai mare (Mr.9:34; Luca 9:46; Mt. 20:20-28). Pavel scria că printre lucrările firii pământești se includ dezbinarea și egoismul (Gal. 5:19-21).

Sarcina educației creștine nu este de a promova emulația și competiția, ci de a ține în frâu și a modera aceste atribute. Ellen White scria că 'în planul lui Dumnezeu nu este loc pentru rivalitate egoistă...Dar cât de diferită este educația ce se oferă astăzi ! Din cei mai fragezi ani ai copilului, se face apel la emulație și rivalitate, se întreține egoismul, rădăcina tuturor relelor'. (Ed., 226).

Idealul lui Dumnezeu este cooperarea, nu competiția. Acest lucru este demonstrat în 1 Corinteni unde Pavel oferă ilustrația încântătoare a darurilor Duhului, care trebuie să lucreze în armonie asemenea părților unui corp, în loc să se ia la întrecere unele cu altele în legătură cu supremația cuiva (1 Corinteni 12:12-31). Cea mai bună cale de urmat este cea care pune pe alții în frunte (1 Corinteni 12:31-13:13). Idealul creștin nu este de a se înălța eul prin competiție, ci de a urma pe Hristos, care 'S-a dezbrăcat pe Sine Însuși și a luat un chip de rob, făcându-se asemenea oamenilor' (Fil. 2:5-7)

O altă concepție greșită cu privire la competiție este aceea că ea este un factor puternic de motivație. Este adevărat că uneori competiția motivează pe unii. Dar:

- (1)Competiția este valoroasă ca motivație numai pentru acele persoane care cred că pot câștiga;
- (2)Persoanele care nu cred că au o șansă de a câștiga nu sunt motivate de competiție, ci sunt descurajate și deziluzionate;
- (3)Atunci când competiția devine prea importantă, moralitatea scade și multe mijloace devin acceptabile pentru realizarea scopului.

Emulația excesivă printre elevii de liceu a făcut ca cei mai slabi să se descurajeze și să rămână și mai în urma colegilor lor, elevii medii să stea sub stress continuu pentru a face față, iar pe elevii strălucitori să dezvolte sentimente exagerate de superioritate și, de asemenea, a făcut ca elevii să dezvolte atitudini de 'non-cooperare neagresivă' față de ceilalți din grup în efortul de a-și menține pozițiile relative.

Pentru că ființele umane nu sunt în mod natural ambițioase, competiția într-o anumită măsură ar putea fi promovată ca stimulent pentru creșterea către excelență. De aceea *competiția cu sinele* este de preferat competiției cu alții. Creștinismul este interesat de creștere, nu de menținerea statu-quo-ului. Tinerii trebuie provocați să-și îmbunătățească performanțele de-a lungul timpului. Toți pot fi câștigători în competiția cu ei înșiși, pentru că toți au potențial de creștere.

E.White scrie: '*Cooperarea* trebuie să fie spiritul sălii de clasă, legea vieții', pentru că ea ajută la dezvoltarea auto-disciplinei, direcționează energia elevilor pe canale sănătoase, oferă fiecărui elev șansa să exceleze și încurajează respectul de sine (Ed., 285, 286).

Rivalitatea egoistă nu intră în planul lui Dumnezeu. 'Nu rivalitate, nu critică ci cooperare reprezintă planul lui Dumnezeu pentru instituțiile Sale.' (T7, 174)

'Atunci când lucrătorii Îl au pe Hristos în sufletele lor, când tot egoismul este mort, nu mai există rivalitate, nici luptă pentru supremație; atunci când există unire, când ei se sfințesc astfel că se vede și se simte dragoste unul pentru altul, atunci stropii harului Duhului Sfânt vor veni cu siguranță asupra lor pentru că făgăduința lui Dumnezeu se va împlini întocmai.' (1 SM, 175)

Note suplimentare

Ierusalim sau Atena?

Cele două orașe antice renumite, Ierusalim și Atena, sunt un simbol foarte sugestiv pentru două opțiuni pe care le avem pe tărâm spiritual. Cei mai mulți dintre evrei au înțeles că între Ierusalim și Atena, între Dumnezeu lor și zeitățile grecilor, nu există nici o înrudire. Din acest motiv cei mai mulți evrei au respins sporturile grecești și romane. Au existat însă momente când au fost atât de fascinați de ceea ce oferea Vestul încât și preoții și-au pierdut discernământul spiritual și și-au neglijat chemarea pentru a se angaja cel puțin ca spectatori în urmărirea acelor competiții. În articolul următor, citat din Enciclopedia Iudaică, puteți afla mai multe amănunte interesante despre conflictul dintre cele două filsoofii: Ierusalimul reprezentând planul lui Dumnezeu pentru viața noastră în general și pentru recreerea noastră în particular, plan revelat prin intermediul Bibliei, și Atena, reprezentând filosofia păgână cu privire la viață, a cărui sursă a fost mintea omenească cu limitările și șubrezenia ei. Puteți face numeroase paralele între ce s-a întâmplat în istoria evreilor și ce se întâmplă astăzi în rândurile creștinilor. Conflictul dintre cele două filozofii nu apare doar în domeniul recreației ci în tot ce înseamnă viață creștină: educație, artă (muzică, literatură, pictură), îmbrăcăminte și podoabe, dietă, închinare, moralitate, alegerea unui loc de muncă / carieră, afaceri, finanțe, familie, tratamente medicale (etică medicală) etc. Acest conflict este doar o proiecție a unui conflict care s-a născut în Cer între Isus Hristos și Lucifer. Acest conflict are ca miză câștigarea fidelității noastre pentru unul dintre cei doi protagoniști ai Marii Lupte.

Gimnaziul Ierusalim. (citat din Enciclopedia Iudaică)

<http://www.jewishencyclopedia.com/articles/2086-athletes-athletics-and-field-sports>

The first attempt in this direction seems to have been made by Menelaus, brother of Jason, the high priest (170 B.C.), who, in order that he might ingratiate himself with the king Antiochus Epiphanes, established a gymnasium, modeled on the Greek plan, close to the Temple at Jerusalem, where men and boys might practise wrestling, boxing, ball-playing, throwing, slinging, archery, jumping, riding, swimming, diving, etc., under the supervision of a gymnasiarch.

The opposition of the conservative element among the Jews to the gymnasium became, however, so strenuous that devout Jews began to look upon the exercises with horror, especially because most of them were practised "in puris naturalibus," and the Covenant of Abraham had become an object of derision. Nevertheless, **for a time at least, the rage for Athletics spread even to the priests, who, Hamburger says ("R. B. T." ii. 436, 1220), neglected spiritual duties to take part in gymnastics.** Indeed, so far did the contestants go that it is said they wore the broad-brimmed petasus of Hermes, the pagan god of gymnastic science, as an emblem of their prowess. Much of the strength of the Hasmonean rebellion has been attributed to the bitter opposition which the introduction of the gymnasium in Jerusalem brought about. "Pugilism," says Hamburger (*l.c.*), "has perhaps never exercised a greater influence in the development of spiritual life than it did at Jerusalem."

The Hasmonean rising wiped out every vestige of Hellenism, but scarcely a century passed before the influence of the Romans was felt; instead, however, of the gymnasium, the circus was introduced, and with it the gladiatorial contests, which no doubt offended the religious feelings of the Jews, for the Rabbis prohibited attendance at both circus and theater (Targ. Yer. Deut. xxviii. 19; Pesik., ed. Buber, 119b; Lam. R. 36c; 'Ab. Zarah 18b). Indeed, a rabbi of the first century decreed that any one who attended a circus was a murderer (Yer. 'Ab. Zarah 40a).

Herod Reintroduces Olympic Games.

Herod the Great was responsible for the reintroduction of Athletics to Jewish life; "for, in the first place, he appointed solemn games to be celebrated every fifth year in honor of Cæsar, and **built a theater at Jerusalem, as also a very great amphitheater in the plain**" (Josephus, "Ant." xv. 8, § 1). These were both costly works, erected by Herod for the purpose of securing the good-will of Emperor Augustus (7 B.C.); but even though Herod strove to dazzle the Jews by the magnificence of the sports, and though he appointed every fifth year for the celebration of Olympic games, yet these **were "looked on by the sober Jews as heathenish sports, and tending not only to corrupt the manners of the Jewish nation, and to bring them in love with paganish idolatry and paganish conduct of life, but to the dissolution of the law of Moses, and accordingly were greatly and justly condemned by them"** (Josephus, *ib.*, note).

But this was not the universal opinion. Some rabbis, who considered Athletics as a part of "Greek wisdom," learned to appreciate the value of gymnastic exercises for the physical development of Jewish youth; and among them was Gamaliel II., the patriarch, who favored the introduction of the gymnasium as a means of preparing the Jews

for their intercourse with the Roman rulers (Soṭah 49b; B. K. 83a). Notwithstanding the fact that some looked on Athletics with favor, and that amphitheaters had been built at Jericho, Tiberias, and Taricheæ, shortly **after the Roman wars the sports became repugnant to the Jews, and ultimately they were no longer followed.**

Olympic Games (info from wikipedia)

The ancient Olympic Games (Ancient Greek: τὰ Ὀλύμπια – ta Olympia) were a series of athletic competitions among representatives of various city-states of Ancient Greece. They were **held in honor of Zeus**, and the Greeks gave them a mythological origin. Historical records indicate that they began in 776 BC in Olympia. They continued to be celebrated when Greece came under Roman rule, until **the emperor Theodosius I suppressed them in 394 AD as part of the campaign to impose Christianity as the state religion of Rome.** The games were usually held every four years, or olympiad, which became a unit of time in historical chronologies.

The games were held to be one of the two central rituals in Ancient Greece, the other being the much older religious festival, the Eleusinian Mysteries.

The games started in Olympia, Greece, in a sanctuary site for the Greek deities near the towns of Elis and Pisa (both in Elis on the peninsula of Peloponnesos). **The first games began as an annual foot race of young women in competition for the position of the priestess for the goddess, Hera** and a second race was instituted for a consort for the priestess who would participate in the religious traditions at the temple.

The Heraea Games, the first recorded competition for women in the Olympic Stadium, were held as early as the sixth century BC. It originally consisted of foot races only, as did the competition for males. Some texts, including Pausanias's Description of Greece, c. AD 175, state that Hippodameia gathered a group known as the "Sixteen Women" and made them administrators of the Heraea Games, out of gratitude for her marriage to Pelops. Other texts related to the Elis and Pisa conflict indicate that the "Sixteen Women" were peacemakers from Pisa and Elis and, because of their political competence, became administrators of the Heraea. **Being the consort of Hera in Classical Greek mythology, Zeus was the father of the deities in the pantheon of that era.** The Sanctuary of Zeus in Olympia housed a 13-metre-high (43 ft) statue in ivory and gold of Zeus that had been sculpted by Phidias circa 445 BC. This statue was one of the ancient Seven Wonders of the World. **By the time of the Classical Greek culture, in the fifth and fourth centuries BC, the games were restricted to male participants.**

The Greek tradition of **athletic nudity** was introduced in 720 BC, either by the Spartans or by the Megarian Orsippus, and this was adopted early in the Olympics as well.

Several groups fought over control of the sanctuary at Olympia, and hence the games, for prestige and political advantage. Pausanias later writes that in 668 BC, Pheidon of Argos was commissioned by the town of Pisa to capture the sanctuary from the town of Elis, which he did and then personally controlled the games for that year. The next year, Elis regained control.

The Olympic Games were part of the Panhellenic Games, four separate games held at two- or four-year intervals, but arranged so that there was at least one set of games every year. The Olympic Games were more important and more prestigious than the Pythian, Nemean, and Isthmian Games.

Finally, the Olympic Games were suppressed, either by Theodosius I in AD 393 or his grandson Theodosius II in AD 435,[18] as part of the campaign to impose Christianity as a state religion.

Conclusion

„While I was praying at the family altar, the Holy Ghost fell upon me, and I seemed to be rising higher and higher, **far above the dark world.** *I turned to look for the Advent people in the world, but could not find them,* when a voice said to me, "Look again, and look a little higher." At this I raised my eyes, and saw **a straight and narrow path, cast up high above the world.** On this path the Advent people were traveling to the city, which was at the farther end of the path.” EW 14

Those who really want to arrive in the heavenly city, in the New Jerusalem, have to place their feet on that straight and narrow path, which is not in the world, but **high above the world**. What do you want to choose: Jerusalem or Athens?

„I call heaven and earth to record this day against you,
that I have set before you life and death, blessing and cursing:
therefore **choose life, that both thou and thy seed may live.**” Deuteronomy 30:19